

Cunoscându-se numai pe dênsele și starea-le d'atunî, în condițiunile'i răstrînse și particulare, societățile — întocmai ca tinerii ne 'mpilați de necasuri și neadăpați d'amărăciune — ereau vesele și 'nclinate spre glume, însuflețite de intusiasmu și d'ale inimii generóse avânturi.

Cam în ast-felú de 'mprejurări trebuie să se fi aflatú mintea din care, rëndú pe rëndú, țîșnirá noui ghicitori și păcălituri, cu 'ntregulú soiú de dicetori și sentințe în care risulú, batjocara și 'mpunseturile suntú încă firesci, copilárose, necioplite, dérú vînjóse și falnice, dérú scurte și pëtrunđetóre. Aci, ideiele generale lipsescú cu totulú séú suntú rare. Și, déca esistú, nu se dau la ivélá de câtú c'ua sfiéță stângăciá; ast-felú în câtú se póte dice că particularulú e aprópe singurú predomnitorú. Și nu dór c'ua societate, câtú de micá și de ténérá, n'are óre-care idei generale 'n nascere; nu dór că nu cunósce omenirea în asemëna-rea ce fiá-care vede 'n aprópele séú; dérú acele idei suntú fórté nelámurite, éru omulú îi vine mai lesne sé'si iea comparările din ceea-ce vede 'mprejuru'i, de câtú se se suie pe scara abstracțiunii, pënë la cugetări cu atâtú mai anevoie de priceputú, cu câtú suntú mai metafisice. Așia, într'ua comunitate unde toți sciaú ce e uluiéla, acela care pentru prima órá a zugrăvitú caracterulú omulú pe care noi ađi îlú numimú «distratú» — cum amú dice, náucú și flúșturisticú — a fostú impresionatú de acțiunea actuale a persónei ce,